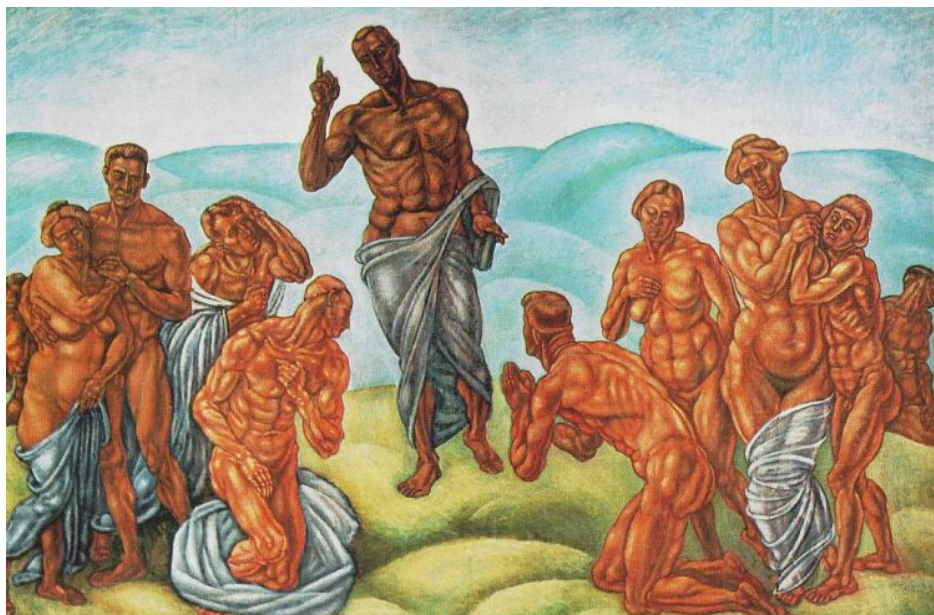

Bitó László

A névtelen evangéliuma (2011)

Amely minden népet feloldoz az istengyilkosság förtelmes bűne alól
angol-magyar kétnyelvű kiadás

Ezt az ősi titkokat feltáró történetet a Názáreti Mester egy hithű tanítványa sugalmazta, aki névtelen akart maradni. Ne kérdezd, leírta-e valaha is pontosan ezeket a szavakat, mert amilyen mély a múltnak kútja, csak saját szkeptikus kérdésed visszhangja juthat el hozzád. Ám ha szótlán áhítattal merülsz el ebben az őszinte vallomásban, meghallod ama apokrif írások szerzőinek hangját, amelyek rég elvesztek, vagy a lángok martalékává váltak – vagy még nem kerültek felszínre az idők végtelen homokjából. Ez a könyv annak a tanítványnak a szavait foglalja írásba, aki látta, mily gyötrelmekhez vezethet az elfogultság, a vakhit és gyűlölet. Ez a látomás készítette őt, hogy megörökítse a jótekonyság igazságát egy távoli kor számára, amikor az emberek belátják majd, hogy pár követője akart dicsszomjában emlékművet emelni önmagának a Mester nevében, akinek még egy sátra sem volt soha. Az ő hatalomvágyuk állította szembe az ifjabb testvéreket az idősebbekkel. A körülmetéletlen új testvérek, összeesküdve Pállal, a korábbi Saullal, némították el az igaz tanút, aki csak titokban írhatott. Tekercseit mélyen elásta a sivatag homokjába, hogy üzenete csak a távoli jövőben juthasson el azokhoz, akik készek elfogadni: az, aki mondotta, „senkinek sincs nagyobb szeretete annál, mint aki életét adja barátaiért”, kész volt a saját életét feláldozni, hogy barátját, Barabást kimentse Pilátus börtönéből.

Sokan el fogják vetni ezt az igazságot: a szkeptikusok, akik csak a saját igazságaikban hisznek – de lesznek, akik nem félnek próbára tenni szilárd hitüket, elfogadva mások hitének

jogosságát. Azoknak szól ez a könyv, akik olyan múltra vágynak, amely képes békét és megértést teremteni a hitvallások között, megnyitva az utat egy boldogabb jövő felé.

/A magyar-angol kétnyelvű kiadás borítójának első fülszövege/

*

Klubrádió: Kun Zsuzsa beszélget Bitó Lászlóval A névtelen evangéliumáról

2011. június 4-én, a 82. Ünnepi Könyvhét alkalmából a Klub Rádió Klubdélelőtt című műsorának vendége volt Bitó László, akit Kun Zsuzsa kérdezett most megjelent könyve, A névtelen evangéliuma kapcsán.

A beszélgetés meghallgatható a Klub Rádió honlapján:

első rész (6 perctől)

második rész

*

Recenziók

Abszurdok abszurdja: Istengyilkosság

(Kertész Ákos recenziója a Könyvhétben)

Bitó László, aki saját belső, humánus, az ember eredendő gonoszságát tagadó értékrendje szerint, nem először fogalmazza újra a szentírást, kultúránk e legalapvetőbb dokumentumát, ezúttal is szenzációs ötlettel lép elénk. Talál egy eddig föl nem fedezett tekeracet, a nevét is elhallgató szemtanú, a Névtelen evangéliumát, akinek tanúbizony-sága nem csak a zsidókat, de az egész emberiséget is fölmenti egyszer s mindenkorra az istengyilkosság képtelen vádjáról.

Az maga is képtelenség, tudományos ismereteink szerint, hogy Isten sárból embert gyúrt és halhatatlan lelket lehelt belé a maga képére és hasonlatosságára, de az aztán az abszurdok teteje, hogy ez a sárba gyúrt kis szikra (ki) mímeli Urát, de torzalak csak, képe nem, teremtményét, az Istent meg is gyilkolhatja. Még ha az Istenfiú, a Messiás harmadnapra föl is támadt.

Legalábbis ezt állítja az a négy evangélista, akiknek Jézus életéről szóló tudósítását az egyház szankcionálta.

A Névtelen most napvilágra került írásában pontosan elmagyarázza, miért kellett az ő tekerceit, melyekben a valóságot veti papíruszra, Pálnak és a székhelyét Rómába áttevő Péternek elsüllyesztenie. Mert az ő valódi tudósítása Jesua életéről, nem szolgálná az egyház hatalmi szándékait. A Mester, vagyis Jézus nem volt Isten, ha megölték volna sem Istent gyilkolták volna meg, de meg sem ölték. Jézus ember volt, saját szavaival: „az ember fia”, megfeszítése a béke oltárán hozott óriási, de emberi áldozat volt, emberi szenvedéssel, emberi jutalommal, és bár küldetése végeztével eltűnt hívei szeme elől, a mennyekbe nem szállott föl soha.

És nem Júdás árulja el, és nem a zsidók juttatják hóhérekre, és választják helyette Barabást, a rablót, ő maga vezetteti magát leghűbb tanítványa, Júdás segítségével Pilátus elé, – hogy Barabást, aki egyedül állíthatja meg a zelótáknak abban a pillanatban biztos vereségre ítélt lázadását, kimenekítse a fogságból.

Bitó fölvezetésében a Névtelen evangéliuma hihetőbb, valóságosabb, emberközelibb a kanonizált evangéliumoknál, és nagyon aktuális. Feszült, izgalmas olvasmány, akár egy kémtörténet, egy politikai krimi.

Nem célozom a fogalmazással semmiféle blaszfémia! Csak hát az események óta kétezer év élményével súlyosabb a lelkünk. Nem várhatja el a mai embertől senki, hogy egy kétezer éves, mára – enyhén szólva – elavult kommunikációs jelrendszer szerint fogalmazzunk, még ha létezik is közös platform közöttünk, szekulárisok és klerikálisok között – s ez éppen Jézus tanításának az esszenciája.

A recenzió megjelent 2011. június 3-án, a Könyvhétben, illetve elérhető a Könyvhét internetes oldalán.

*

Egy ősi humanista feljegyzései: Időtlen tanúságtétel az antiszemitizmus ellen
(Hátori Dániel recenziója a 168 óra Online-on)

Alapvetően mindig merész feladat, amikor a jelen kor alkotói a vallás, a hit, vagy Jézus létének kérdéseit veszik górcső alá. Míg az elmúlt évszázadok embere számára szinte változatlan volt a nézőpont, addig ma az új tudományos eredmények, régészeti leletek és a Szentírással szembeni rugalmasabb viszony szinte kikényszerítik az újragondolást.

Bitó Lászlót sikeres, sok évtizedes gyógyítói múltja és mélyen gyökeredző humanizmusa teszi elsősorban alkalmassá arra, hogy újraértelmezze a názáreti Jesua történetét. Sallangoktól mentesen mesél, a tanúságtevő nézőpontjába helyezkedve. Ki érthetné meg jobban az ács szeretet erejével gyógyító fiát, mint egy kutatóorvos, akit embertársainak jobb megértése és a segíteni akarás vezérel, s műveltsége masszív háttérrel ad téziseinek kifejtéséhez?

Munkássága hosszú évek óta kiemelten koncentrált a vallási-teológiai tematikára, az Ábrahám és Izsák című regényével indult gondolati ív pedig az Áldott vagy, Káin, az Izsák tanítása és A

názáreti Izsák című művekkel tágult tovább.

Természetesen Bitó ellenmeséje megakadhat egynémelyek torkán, akik a vallás dogmáit és a Szentírás szavait szigorúan, szó szerint veszik, az isteni hatalom bálványozása mellett helyet sem hagyva az emberi érzéseknek. Hiszen az író gyarló, hús-vér emberként állítja eléünk az ismert alakokat – Pétert, Tarsuszi Pált, Barabást, Pilátust – azonban ettől csak szerethetőbbek lesznek. Az Ember fia többé már nem istenember, hanem „csupán” áradó szeretetével egyedülálló kortárs. Nem kékszemű, szőke hajú, mártírhálált kívánó aszkéta, hanem a mindennapokat megélő tanító. Egoizmustól mentes személyiség, aki folyamatos küzdelmet vív a dicsőség lehetőségétől és a messianisztikus hittől megrészegült követőivel. Olyan Ember tűnik fel előttünk, aki nem arra vágyik, hogy hívei pulpitusokról és oltárok mögül dörögjenek a hatalom szavával, az Úrvacsora rideg fenségében fürdőzve, hanem hogy mellénk telepedve, meghallgasson, s megossza velünk kenyerét.

Bitó legnagyobb érdeme emellett, hogy hitelesen rehabilitálja Júdást. Iskarióti immár nem korrupt, halálba menekülő áruló, az istengyilkosság lefizetett katalizátora, hanem hű tanítvány, lojális barát, ki méltó szellemi társa mesterének. Bitó magánevangeliuma mintegy ellene megy az évezredek torzításoknak – nevezhetnénk hazugságoknak is –, meséknek, melyek hordalékként rakódtak az idők homokjába ágyazott kanonizált evangéliumokra. Sőt, Barabás figurája is új megvilágítást nyer. A névtelen írnok-apostol bőrébe bújva szeretettel, végtelen ragaszkodással fedeztet fel újra olvasóival Jézus életének utolsó napjait. Néhol játékos humorral, néhol fanyar keserűséggel, sajátos ízzel, szerzői stílussal ad kritikai olvasatot, mely magasan kiemeli ezt a tömör írást kortársai közül. Szemére talán a mű rövidege vethető, azonban vélhetően az eredeti – ha nevezhetjük így őket – evangéliumok sem voltak bőbeszédűbbek.

Persze mondhatnánk azt is, hogy a szerző idealista, aki az antiszemitizmus árnyától sem mentes Újszövetség és az önmagán túlnövő egyház problematikáját, korunk eltorzult viszonyait az emberközpontú, emberarcú – és befogadható – Jézus újrafelfedezésével véli feloldani. Ez a „hiba” azonban munkásságának és jelen művének igazi fundamentuma. Olyan szilárd alap, mely a nyugodt, mégis tétovázástól mentes bölcsességgel ötvözve friss, néhol merész, mégis ősi nézőpontot eredményez. Mélységes istenhite sajátos módon keveredik a szüntelen útkereséssel, s a meg nem alkuvó kutatás végül az eredeti értékekhez vezet vissza. Ezáltal nem csupán hősei válnak pozitív karakterekké, de igazságvágya, szeretetteljes aggodalma az író is példaként emeli korunk ember elé. Nem a készen kapott tilalomfák, előre felcímkézett igazságok mentén halad, hanem vizsgál, örökösen megkérdőjelez, és javaslatokkal él. Természetesen nem kötelező elfogadni két nyelven, magyarul és angolul egy kötetben megjelenő apokrif evangéliumát, de talán az egyik legtöbb örömhírről, reménnyel kecsegtető és a tanítások lényegéhez leghívebb írás, amit az utóbbi évtizedekben papírra vetettek.

A recenzió megjelent 2011. június 2-án, a 168 Óra Online internetes oldalán.

“

Ez az apokrif evangélium, amely minden népet feloldoz az istengyilkosság förtelmes bűne alól, azoknak szól, akik olyan múltra vágyanak, amely képes békét és megértést teremteni a hitvallások között, megnyitva az utat egy boldogabb jövő felé.”

Jefferey Sussman
irodalomkritikus

“

Bitó felvezetésében a Névtelen evangéliuma hihetőbb, valóságosabb, ember-közelibb a kanonizált evangéliumoknál – nagyon aktuális... Felkészült, izgalmas olvasmány, akár egy kémtörténet.

Kertész Ákos
író

“

Ez az apokrif evangélium, amely minden népet feloldoz az istengyilkosság förtelmes bűne alól, azoknak szól, akik olyan múltra vágnak, amely képes békét és megértést teremteni a hitvallások között, megnyitva az utat egy boldogabb jövő felé.”

Jefferey Sussman
irodalomkritikus

“

Bitó felvezetésében a Névtelen evangéliuma hihetőbb, valóságosabb, ember-közelibb a kanonizált evangéliumoknál – nagyon aktuális... Felkészült, izgalmas olvasmány, akár egy kémtörténet.

Kertész Ákos
író

“

Bitó László könyve élvezetes olvasmány, egyszersmind hatékony ellenszer a modern antiszemitizmus valós fenyegetésével szemben.

A Tiszteletes Chloe Beryer
The Interfaith Center of New York

<http://www.laszlobito.com/hu/konyvek/regenyek/nevtelen-evangeliuma/>